

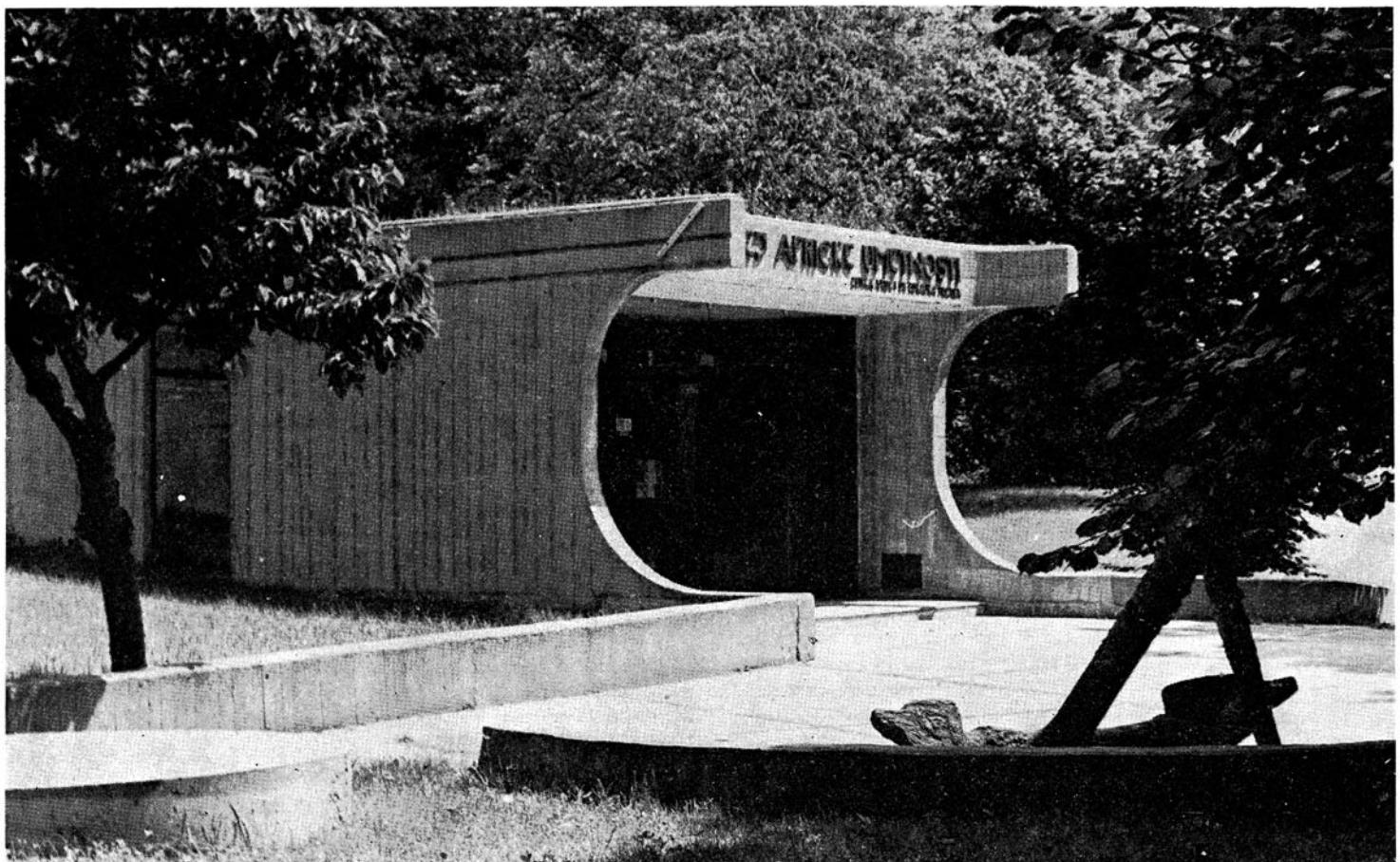

MUZEJ AFRIČKE UMETNOSTI zbirka Vede i dr Zdravka Pečara Beograd, Andre Nikolića 14

MUZEJ AFRICKE UMETNOSTI

SAVREMENA
UMETNOST
GANE

Izdavač:
Muzej afričke umetnosti
Zbirka Vede i dr Zdravka Pečara
Beograd 11000, Andre Nikolića 14
Za izdavača:
Jelena Aranđelović-Lazić

SAVREMENA UMETNOST GANE

SAVREMENA UMETNOST GANE

Izložbom „Savremena umetnost Gane“ Muzej afričke umetnosti ostvaruje svoj program saradnje sa afričkim zemljama, u težnji da građanima Beograda i široj publici pruži informacije o savremenim umetničkim kretanjima u pojedinim zemljama Afrike, i na taj način, putem gostujućih tematskih izložbi, dopuni svoju stalnu postavku koja obuhvata pretežno tradicionalnu umetnost.

Izuzetno bogatstvo umetničkog stvaralaštva u Gani, kako u prošlosti tako i danas, teško je prikazati jednom putujućom izložbom koja ima svoju određenu namenu informacije bez pretenzije da studijskom obradom i sveobuhvatnošću umetničkih izraza prikaže i vrednuje celokupno stvaralaštvo ganskih umetnika.

Umetničko stvaralaštvo u Gani kao i u većini mlađih nesvrstanih zemalja Afrike veoma je živo i doživljava izuzetan polet, kao i veliki preobražaj izazvan savremenim društvenim zbivanjima i uključivanjem ovih zemalja u svetske umetničke tokove. Tako se u Gani, kao i u drugim zemljama ovog dela Afrike, s jedne strane, brižljivo neguju tradicionalni oblici umetnosti, koji imaju svoj značaj u svakodnevnom životu i društvenim zbivanjima vezanim za posebne prilike i tradicionalne društvene institucije, običaje i proslave, a s druge strane — na ovom bogatom umetničkom nasleđu razvija se savremeno stvaralaštvo mnogobrojnih slikara i vajara školovanih u umetničkim školama i na akademijama.

Izložba „Savremena umetnost Gane“ omogućuje nam da se delimično upoznamo pre svega sa umetničkim delima ganskih slikara koji su slikajući uljem na platnu postigli zapažene uspehe i van granica svoje zemlje. To su poznati slikari Kofi Antubam, Amoh Kotei, E. V. Asihene, A. O. Bartimeus i drugi čija se dela nalaze u Galeriji Nacionalnog muzeja u Akri i koji za sobom imaju značajnu umetničku delatnost. Ovu slikarsku izložbu dopunjava i izvestan broj predmeta narodne umetnosti koja koristi stare tehnike i materijale kao što su tekstil, glina, metal i drvo. Ovo savremeno zanatsko stvaralaštvo ima korene u predmetima svakodnevne upotrebe izrađenim na umetnički način, kao i umetnički oblikovanim predmetima koji se koriste u kultovima, ili pak u životu određenih društvenih slojeva vezanih za nekadašnje kraljevske dvorove, starešine rodova i seoskih zajednica. Tradicionalna umetnost je prema tome čvrsto vezana za zanatstvo i obradu onog materijala koji je ovoj sredini bio dostupan. Najvažnija sredstva putem kojih se izražavao umetnik-zanatlija u prošlosti bila su drvo, glina, metal, kamen, bojeni, štampani i tkani tekstil i slike slikane po zidovima kuća i na drugim predmetima.

Afrička skulptura je toliko oduševila evropske stručnjake, da je sve do nedavno veoma malo pažnje posvećivano slikarstvu koje je u mnogim afričkim sredinama imalo veoma dugu tradiciju i koje još uvek nije dovoljno proučeno i sistematizovano.

U Gani se slikalo na zidovima kuća sagrađenih od zemlje, na predmetima od drveta, osobito na čamcima, a posebno značajno likovno stvaralaštvo postoji ostvareno na tkaninama, bilo da je likovni izraz postignut bojom, štampanjem ili utkivanjem raznobojnih niti.

Smatralo se da su najbolji rezultati postignuti u obradi drveta i gline, što je možda delimično tačno, no ne bi se mogla zanemariti ni dela ostvarena u metalu, pre svega u zlatu i u bronzi, a zatim i u slonovači — koja je danas sve ređa i skuplja, a koja još uvek ima veliku produ u trgovini zanatsko-umetničkim predmetima.

Glina je svakako jedan od najstarijih materijala, veoma dostupnih čoveku; od nje su pravljeni pre svega predmeti svakodnevne upotrebe. U zajednicama koje govore jezikom akan u Gani, lončari su uvek bile žene. Oblikujući glinu rukom, bez grnčarskog kola, umetnice su postizale izvanredan uspeh u jednostavnim i skladnim oblicima posuda, koje se i danas rado koriste za pripremanje i držanje hrane i to istodobno sa savremenim industrijskim posuđem. Tradicionalni način pečenja, bez grnčarskih peći, gde se temperatura ne može strogo kontrolisati, daje ovim posudama iznijansiranost boje koja doprinosi njihovoј lepoti.

Školovani umetnici koji se danas bave primjenom umetnošću koriste za izradu i ukrašavanje predmeta od gline savremenu tehniku, razne vrste gledi i posebne peći za pečenje, no njihova dela nemaju onu lepotu prirodnih oblika, postignutu neposrednim ručnim oblikovanjem i prirodnom bojom gline.

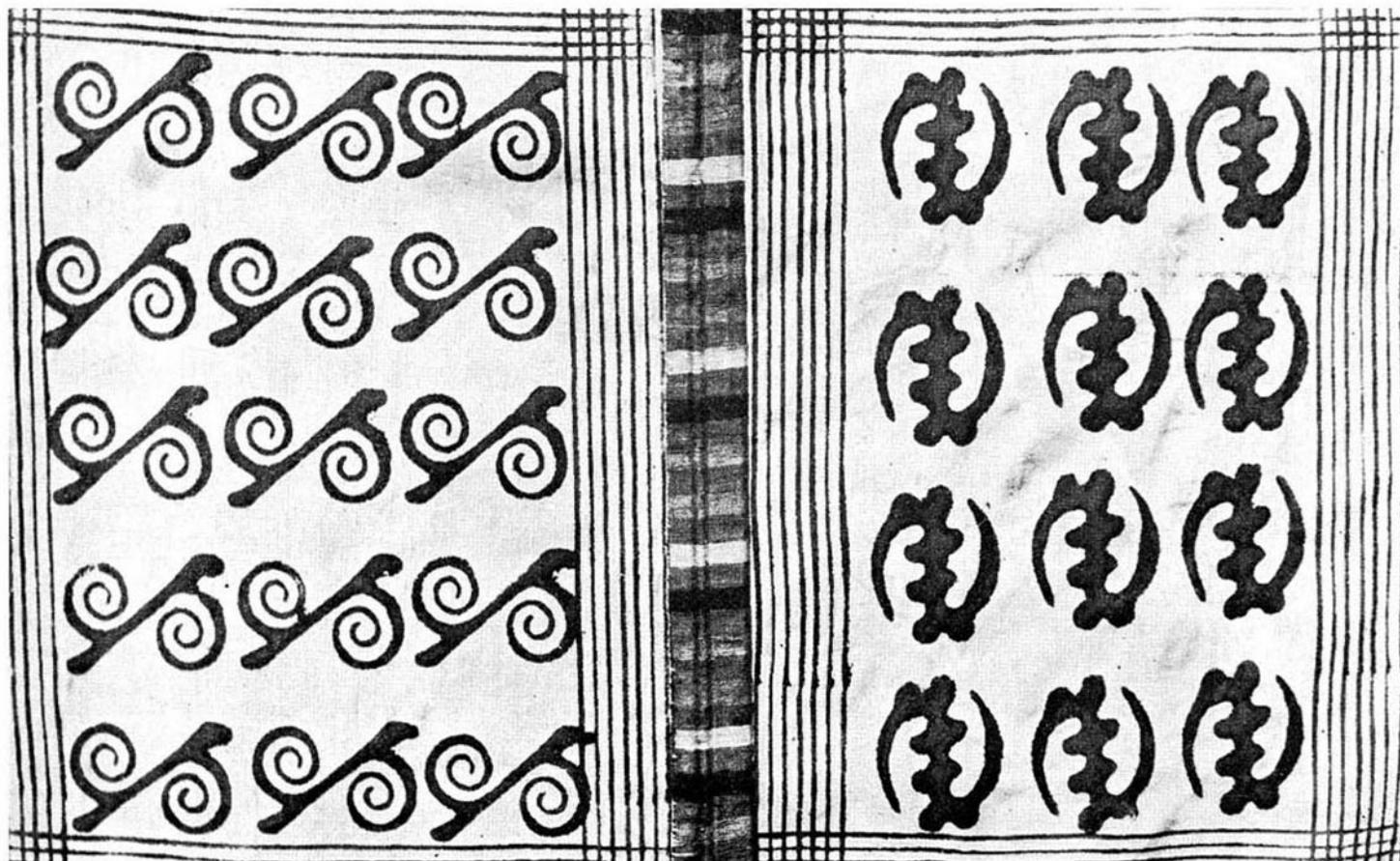
J. H. FRIMPONG ANSAH:
Dve mlade žene od kojih jedna
nosi dete

Pored posuda, od gline su izrađivane i antropomorfne figure koje su imale poseban značaj u posmrtnim običajima. Pravljene su za sećanje na preminule pretke — poglavice, sveštenike ili značajne ljudе u zajednici i upotrebljavane prilikom pogreba. U izradi ovih figura, kao i posebnih figura za hramove, umetnik je koristio, rečeno terminologijom zapadnoevropske umetnosti, kombinaciju realizma, apstraktnosti i simbolizma.

Što se tiče obrade drveta, u tradicionalnoj umetnosti Gane najpoznatije su male antropomorfne figure plodnosti nazvane „akuaba” i stolice-prestoli koje imaju veliki značaj kod naroda Akan, Eve, Ga i kod drugih naroda južne Gane. Pored toga što su kao simboli vlasti vezane za društvene odnose i označavaju rodovsko klasne razlike, one su istovremeno vezane za kult prečaka i istorijske događaje stvaranja kraljevine Čanti u XVII veku.

Sedišta ovih stolica su pravougaonog oblika, a srednji deo, nosač, koji sa sedištem spaja postolje, ukrašen je rezbarenim apstraktlim motivima ili skulpturama životinja i to sa određenim značenjem. Bogatstvo ukrasa, kao i motiv, zavise od toga kome stolica pripada: ženi, muškarcu, starešini porodice, sela, roda, nižem ili višem poglavici, svešteniku, kralju i tako dalje. Svaki šef je imao jednu ili više stolica koje je upotrebljavao u različitim prilikama kao identifikaciju svog ranga. Prema tome, stolica je pored svoje upotrebe vrednosti, kao deo nameštaja, imala i izuzetnu ulogu u socijalnom i religioznom životu. U društvenom smislu ona je sedište ili simbol autoriteta (kao kraljevski presto u evropskim kulturama), te su najznačajnije stolice

Tkanina „adinkra”

šefova i kraljeva i najbogatije ukrašene, a ponekad obložene i zlatom. Poreklo ovog značaja je u verovanju da snaga ličnosti, njen duh (sunsum) prelazi i na stolicu, pri stalnoj upotrebi. Poštovanje stolice umrlog pretka je prema tome poštovanje samog pretka, onoga koji je stolicu koristio za vreme života. Ovim stolicama se pri godišnjim svečanostima prinose žrtve, kao što se to čini figurama predaka kod drugih naroda u ovom delu Afrike. Tako je stolica zajedničkog pretka i simbol jedinstva naroda kojima je poreklo zajedničko, ili pak simbol nacionalnog jedinstva, kao što je to „Zlatna stolica” — „Sikadwa Kofi” kod naroda Ašanti.

Nezavisno od svojeg umetničkog kvaliteta i vrednosti ove stolice-prestoli predstavljaju deo kulturne tradicije i na njima se mogu proučavati, kao i na predmetima od bronce ili tekstila, običaji, verovanja, društveni odnosi, mudrost i stvaralaštvo naroda Gane.

Ono što se može reći za tradicionalnu afričku umetnost uopšte, pa i za umetnost Gane, jeste da svaki umetnički oblikovan predmet ima svoj puni i određeni smisao. To se osobito može pratiti na čuvenim tegovima za merenje zlata, koji predstavljaju sitnu plastiku od bronce livenu tehnikom „izgubljenog voska”.

Veliko bogatstvo zlatom i njegova obilata upotreba u izradi dragocenog nakita, u razmeni dobara i trgovini odigrali su važnu ulogu u istoriji i kulturi naroda Gane. Zlato i zlatni prah upotrebljavali su se kao, platežno sredstvo kod naroda Akan sve do Prvog svetskog rata, dok je kovani novac, uglavnom strani, bio u opticanju samo u primorskim gradovima tadašnje Zlatne Obale. U to vreme, svaki odrastao čovek koji je imao bilo kakve veze sa trgovinom posedovao je kolekciju tegova, male terazije, kutiju za držanje zlata i kašićice za stavljanje praha na terazije. Kvalitet, obim i oblici ovih tegova i opreme zavisili su od materijalnih mogućnosti vlasnika.

Tegove i kompletну opremu za merenje prodavali su zlatari, koji su pored obrade zlata i izrade nakita lili i tegove od bronce. Zlatari su bili privilegovani u društvenom smislu kod naroda Akan. Činili su posebne zajednice i prenosili svoje umetničko znanje na sinove i sestriće.

Tegovi za merenje zlata su značajni koliko zbog estetskih vrednosti i funkcije, toliko i zbog motiva. Ovi motivi dokumentuju, naime, izvestan broj već izgubljenih tragova akanske kulture. Oni daju osnovnu informaciju o različitim ljudskim aktivnostima, oruđu, oružju kao i vrstama biljaka i životinja. Mnogi od ovih tegova oživljeni su smislom za fantaziju i humor, a često su to na jedinstveni način izražene i „zapisane” izreke i poslovice.

Za držanje zlata i nakita korишćene su metalne posude različitih oblika i veličina. Poseban tip ovih kutija izlivenih od bronce naziva se „kuduo”. Predmeti „kuduo” imaju mnogo veći značaj nego što se u početku mislilo. Posude „kuduo” mogu biti kružnog, ovalnog ili pravougaonog oblika u osnovi i obično imaju poklopac.

Na bokovima suda i na poklopcu nalaze se plastični ukrasi sa predstavama ljudi i životinja. Ove figure najčešće predstavljaju izreke i poslovice koje nalazimo i u obliku tegova za merenje zlata. Jedna od ovih posuda izložena na našoj izložbi ima, tako, na poklopcu pticu koja je okrenula glavu unazad. Izreka kaže: Osvrni se unatrag, pogledaj iza sebe — nikada nije kasno da se greška ispravi. Ili: Iskustvo prošlosti ne sme se zanemariti. Često je na ovim kutijama prikazan kralj okružen svitom muzičara. To znači da jedan poglavica nikada ne može da bude to sam za sebe, njegov narod je njegov sklad.

Kutije „kuduo”, sa dosta razloga, često i zbog raspoznatljivih elemenata drugih kultura, dovođene su neretko u vezu sa sličnim predmetima starih mediteranskih, pa i drugih civilizacija. To su, međutim, posmatrano celovito, bez ikakve sumnje izvorna dela, inspirisana autentičnim, u osnovi veoma dostojanstvenim, originalnim religijskim sadržajem. U stvari, izvorna upotreba „kuduoa” vezana je za kult „ntoro-a” koji označava muški princip i nasleđuje se od oca putem duše, dok ženski princip, „abusua”, svako ljudsko biće prima od majke putem krvi.

„Kuduo” „pehar duša” je jedna forma ovih kutija za žrtve namenjene „ntorou”. Treba međutim naglasiti da je ova kutija bila uvek izraz ličnog, individualnog odnosa prema božanstvu, i u osnovi je služila za okupljanje svih moralnih i duševnih snaga pojedinca u presudnim momentima njegovog života.

Proizvodnja i upotreba tekstila predstavlja značajnu stvaralačku aktivnost u zapadnoafričkim kulturama. Tkanina se nosi kao svakodnevni ukras, kao odeća za posebne svečanosti, ona služi za maskiranje igrača, no ona je i posebno sredstvo komunikacije jer sadrži simbole koji imaju svoja imena i svoja sasvim određena značenja. Čak i danas, savremeno tkanim i štampanim tkaninama sa apstraktnim ili figurativnim ornamentima daju se određeni nazivi, koji su često vezani za aktuelne društvene i političke događaje. Naziv tkanine često utiče na njenu potražnju i prodaju isto toliko koliko i sam dizajn.

U davnoj prošlosti, tropski deo Afrike nije poznavao tkani tekstil, već se kao tkanina upotrebljavao posebno obradeni unutrašnji deo kore drveta „cenčen” (*antiaris species*), po kojem je ova vrsta tkanine dobila naziv.

Smatra se da je umetnost tkanja, prvo bitno negovanu u severnim delovima Gane, doneo narodu Akan — Otaa Kraban iz mesta Bonvire. Ovo selo, nedaleko od Kumasijsa, je i danas jedno od najpoznatijih centara za tkanje tradicionalnog tekstila „kente”. Tkanine se izrađuju na uzanim ručnim razbojima, u trakama širokim deset do petnaest santimetara. Trake se zatim šivenjem spajaju da bi se dobila potrebna širina tkanine za odeću. Utkivanjem pamučnih i svilenih niti, pretežno žute, plave, zelene i crvene boje, dobijaju se geometrijski ornamenti koje su tkači izmišljali nekada isključivo za kralja i njegov dvor. Kraljevi su veoma brižljivo birali svoje simbole, koji su se onda ogledali na odeći, nakitu, oružju, stolicama i drugim predmetima. Podanici, velikodostojnici, kao i gosti, takođe su veoma brižljivo proučavali ove simbole i po njima se upravljali.

Tkači su u prošlosti bili isključivo muškarci. Pored mnogih ornamenata koje su stvorili i koji nose imena određenih kraljeva ili predstavljaju mudre izreke, nalazi se i ornament sa nazivom „advinasa”. Značenje ovog ornamenta je: Ideje su iscrpljene; odnosno: ništa se teže i bolje ne može više izatkatи. Neke tkanine sa određenim ornamentima, mogao je da nosi samo kralj, a on bi pravo nošenja određenih tkanina poklanjao nekom od svojih podanika, kao nagradu za odanost i vernošć. „Kente” se i danas smatraju najluksuznijim tkaninama i nose se kao svečana narodna nošnja.

Pored tkanine „kente”, veoma je omiljen i još uvek je u upotrebi štampani tekstil koji se naziva „adinkra”. Prema tradiciji, Adinkera je bio kralj zemlje Đaman (Obala Slonovače) koji je pokušao da napravi kopiju „Zlatne stolice”, prestola kralja Ašanti. Zbog toga je izbio rat, u kojem je Adinkera pogubljen. Adinkera znači i — oprštanje sa nekim, u smislu pozdrava, te su se štampane tkanine „adinkra” nosile za vreme pogrebnih svečanosti, u znak žalosti i oprštanja sa umrlim.

„Adinkra” su jednobojne tkanine, ukrašene ornamentima crne boje. Ova se dobija kuvanjem kore drveta „badí” zajedno sa šljakom od gvozede rude. Pečati za štampanje se režu od tikve „kalabaša”. Geometrijski i stilizovani figuralni ornamenti „adinkra” predstavljaju izuzetno bogat jezik simbola kojim je obuhvaćen veliki deo ganske tradicije. Među mnogim ornamentima ističu se merdevine, sa značenjem jednakosti svih ljudi pred smrću (Svi ćemo se popeti stepenicama smrti), zatim ornament srca, što označava strpljenje, i tako dalje.

Tradicionalna umetnost Gane nikada nije stvarana isključivo iz estetskih razloga. Ona je više nego umetnost i jednog drugog naroda služila da se likovnim putem zabeleži tradicija, narodna mudrost i istorija. Zbog toga i predmete savremene umetnosti izložene na našoj izložbi ne treba posmatrati isključivo kao umetnička dela, već kao dela koja sadrže deo kulturnog nasledja Gane.

Posuda „kuduo”

BIOGRAFIJE NEKIH OD
UMETNIKA ČIJA SU DELA
ZASTUPLJENA NA OVOJ
IZLOŽBI

AMOH KOTEI

Roden 1915. u Labadi, u predgrađu Akre. Bavi se slikarstvom i skulpturom. Od 1949. do 1952. studirao je slikarstvo i crtež u Školi za štamparske veštine i grafičke umetnosti u Londonu. Radio je jedno vreme kao slikar-crtač u izdavačkoj kući u Gani. Ilustrova je veliki broj knjiga i autor je mnogih postera. Na nacionalnom umetničkom konkursu 1970. dobio je prvu nagradu za delo „Siromašni svet“.

Dr KOBINA BUCKNOR

Bavi se istraživačkim radom na Institutu za zootehnička istraživanja pri Savetu za naučna i industrijska istraživanja. Mada se u početku slikarstvom bavio iz hobija, razvio je novi pravac usvajajući afričku koncepciju skulpture. Imao je samostalne izložbe u SAD i Brazilu. Učestvovao je na izložbama u Mađarskoj, Poljskoj, Zapadnoj Nemačkoj i Togou. Dobio je prvu nagradu na nacionalnom umetničkom

konkursu 1968. Iste godine dobio je i nagradu za samostalnu izložbu u Brazilu. Član je Umetničke akademije u Brazilu. Bio je i predsednik Umetničkog saveta u Gani.

A. O. BARTIMEUS

Roden je 1927. Studirao je pedagogiju u Prezviterijanskoj učiteljskoj školi, i specijalizirao slikarstvo, tekstil i keramiku na Akademiji za umetnost Naučno-tehničkog Univerziteta u Kumasiyu. Predavao je umetnost na Učiteljskoj školi u Krobo-u 1953. godine. Član Saveta za turizam u Gani postao je 1969. Naročito se bavi slikanjem u tehnici ulja. Trenutno je predsednik Nacionalnog udruženja umetnika.

Dr ABIADE GLOVER

Roden je 1934. godine u Akri. Studirao je na Prezviterijanskoj učiteljskoj školi u Akropong-Akuapem-u i Naučno-tehničkom Univerzitetu u Kumasiyu. Školovao se takođe u Londonu i SAD. Doktorirao je na

Državnom Univerzitetu u Ohaju, SAD. Dr Glover je izlagao svoje radove u zemlji i inostranstvu. Njegove slike nalaze se u mnogim privatnim kolekcijama, a na međunarodnom aerodromu u Kotoka-u i na Univerzitetima u Kentu i Ohaju (SAD) nalaze se njegove zidne slike. Predavao je na Akademiji za umetnost Naučno-tehničkog Univerziteta u Kumasiyu. Sada je predavač na Ahmadu Belo univerzitetu u Nigeriji. Član je Kraljevskog društva za umetnost u Londonu.

J. H. FRIMPONG ANSAH

Roden je 1930. godine. Ranije je bio guverner banke u Gani. Učio je Prezviterijansku srednju školu (Mampong-Ashanti). Studirao je na Univerzitetu u Gani i Ekonomskoj školi u Londonu. Pre nekoliko godina počeo je da se bavi slikanjem na tekstilu bez prethodne školske pripreme. Prvi put je izlagao svoja dela na Međunarodnom sajmu 1971. i na Festivalu umetnosti. Imao je tri samostalne izložbe u Akri i Vašingtonu, i njegove slike na tekstilu postigle su veliki uspeh

u salonima mode i umetnosti u Akri i u Kenedijevom centru u Vašingtonu.

CHARLES E. PHILLIPS

Roden je 1934. godine. Studirao je na Akademiji u Akri i na Wesley koledžu u Kumasiyu. 1962. godine doktorirao na Naučno-tehničkom Univerzitetu u Kumasiyu. Specijalizovao se kao profesor umetnosti na Akademiji u Minhenu i Goldsmit koledžu u Londonu. Predavao na Naučno-tehničkom Univerzitetu u Kumasiyu. Član je Komiteta Međunarodnog Festivala Afričke kulture i umetnosti.

E. K. TETTEH

Diplomirao je na Naučno-tehničkom Univerzitetu u Kumasiyu 1954. Studirao je umetnost na Univerzitetu u Londonu i Državnoj školi lepih umetnosti. 1963. vratilo se u zemlju da spremi doktorat i zaposlio se kao profesor slikarstva u Umetničkoj školi. 1974. i 1975. predavao je na Univerzitetu u Pensilvaniji u

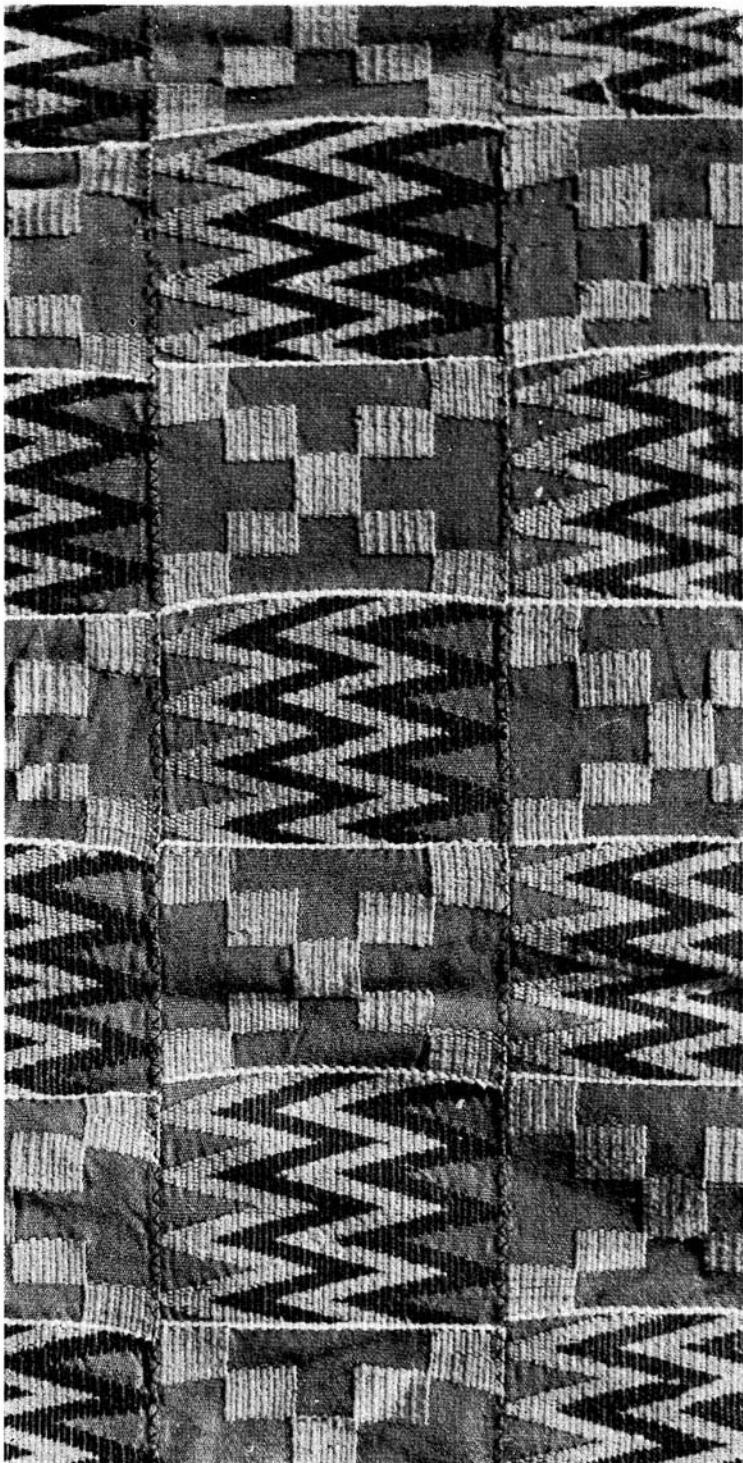
Kralj u ratničkoj odeći

okviru Fulbrajtovog programa.
Imao je samostalne izložbe u
SAD, Gani i drugim zemljama.
Sada predaje u srednjoj školi
u Gani.

Dr S. AMENUKER

Potiče iz porodice poznatih
umetnika. Dobijao je prve
nagrade u Mawuli školi svake
godine. Diplomirao je na
Akademiji za umetnost
Naučno-tehničkog
Univerziteta u Kumasiu.
Bio je predavač na
Pensilvanija Univerzitetu u
SAD. Sada predaje na
Akademiji za umetnost u
Kumasiu.

Thanina „kente”

Katalog

1. Posude od gline
2. Tradicionalne stolice
3. Lutke plodnosti „Akuaba”
4. Posude „Kuduo”. Bronza
5. Tegovi za merenje zlata. Bronza
6. Figura lava. Bronza
7. Kralj u ratničkoj odeći. Bronza
8. Figura muškarca. Bronza
9. Dve figure igraju „Oware”. Bronza
10. Tri figure u čamcu. Bronza
11. Narukvice. Bronza
12. Tkanine „kente”
13. Tkanine „adinkra”
14. Tkanine „batik”
15. Narodna nošnja iz severne Gane
16. Rezbarije u slonovači.
17. Orglice. Kamen. Staklo
18. Posude od tikve
19. E. V. Asihene: Majka i dete. Akvarel
20. E. Owusu-Dartey: Scena na plaži. Akvarel
21. E. V. Asihene: Pas. Akvarel
22. Kofi Antubam: Jutarnje kupanje. Akvarel
23. R. T. Ackam: Moje lice. Ulje
24. Dr. A. Glover: Ovo mi nudimo. Ulje
25. S. Amenuker: Bubnjari. Ulje
26. E. K. Tetteh: Ritam. Ulje
27. Amoh Kotei: Dve žene. Ulje
28. Amoh Kotei: Problematični svet. Ulje
29. A. O. Bartimeus: Donno bubnjari. Ulje
30. A. Bucknor: Samankwan. Ulje
31. R. J. Amos: Bivši vojnik
32. T. Enghagha: Bez naslova. Batik
33. J. H. Frimpong Ansah: Duvači roga. Batik
34. J. H. Frimpong Ansah: Dve mlade žene od kojih jedna nosi dete. Batik
35. C. E. Phillips: Ukrštanje kultura. Olovka
36. C. E. Phillips: Vizija. Olovka
37. E. K. Tetteh: Gest časti. Tuš
38. Amoh Kotei: Skup žena
39. A. O. Bartimeus: Stočar
40. S. K. Prah: Nikad ne uništavaj već peri svoje prljavo odelo. Drvo
41. N. A. K. Aduku: Posetilac koji se smeje. Drvo

E. V. ASIHENE: Majka i dete

Srećan sam što sam posetio ovaj Muzej i zadovoljan susretom sa afričkim delima koje volim. Afrikanac izražava kroz skulpturu vezu sa samim sobom, sa drugima, sa okolinom, prirodom ...

4. oktobar 1979. Dr Taha Hussein, dekan Akademije primenjenih umetnosti u Kairu.

Muzej afričke umetnosti u Beogradu je uspeh vredan poštovanja. Poneli smo divne utiske sa predavanja o poreklu čovečanstva, kapitalnom problemu koji danas Afriku prikazuje kao kolevku čovečanstva. Muzej je takođe i znak velikog prijateljstva Jugoslavije i Afrike.

27. mart 1980. Teophile Obenga, profesor istorije i lingvistike Univerziteta u Brazavilu.

Ovaj Muzej očarava me svojom organizacijom i još više svojom istorijom, pošto je ponikao iz predanosti jednog čoveka afričkoj umetnosti. Smešten u privlačni ambijent, pravo je prijateljsko sastajalište. Neka svaki afrikanac koji prođe kroz Beograd dode da se tu odmori kao na svojoj rodnoj grudi.

28. mart 1980. Roger Dorsenville, profesor i publicista iz Dakara.

27. februar 1974.
Veda Zagorac i dr Zdravko Pečar poklonili zbirku predmeta afričke umetnosti gradu Beogradu.
23. maj 1977.
Živorad Kovačević, predsednik Skupštine grada Beograda, otvorio stalnu postavku Muzeja.
23. maj 1977.
Predsednik Republike, Josip Broz Tito poklonio bronzanu skulpturu Antilopa.
2. jun 1977.
Protokol Saveznog sekretarijata za inostrane poslove predao 15 predmeta koje je, prilikom posete Jugoslaviji, poklonio El Hadj Omar Bongo, predsednik Republike Gabona.
4. jun 1977.
Kwasi Myles, direktor Nacionalnog muzeja Gane u Akri, posetio Muzej.
5. avgust 1977.
David M. Boston, direktor Horniman muzeja i biblioteke u Londonu, posetio Muzej.
6. oktobar 1977.
Amadou Mahtar M'Bow, generalni direktor UNESCO-a, posetio Muzej.
19. novembar 1977.
Preduzeće TAT Kumasi-Kruševac omogućilo nabavku 180 knjiga za stručnu biblioteku Muzeja.
22. novembar 1977.
Veda Zagorac i dr Zdravko Pečar poklonili 500 knjiga koje se odnose na područje afričke istorije, kulture i umetnosti.
24. novembar 1977.
Fabrika „Tomos“ iz Kopra poklonila 5000 razglednica sa motivima eksponata iz Muzeja afričke umetnosti.
11. januar 1978.
Staniša Jovanović poklonio tri predmeta iz Liberije.
2. februar 1978.
Nacionalni muzej u Lagosu, Nigerija, poklonio pet knjiga.
11. mart 1978.
Basil Kossou, generalni direktor Afričkog instituta za istraživanje kulture iz Dakara, posetio Muzej.
15. mart 1978.
Nacionalni muzej Gane poklonio dva predmeta.
7. april 1978.
Ministarstvo inostranih poslova Gane poklonilo jednu skulpturu.
8. maj 1978.
Veče: Poezija i muzika Afrike.
12. jul 1978.
Branko Kosić, poklonio 13 predmeta, nakit i tkanine iz Malia.
27. jul 1978.
Veče: Poezija Agostinho A. Netoa.
6. septembar 1978.
Milovan Matić poklonio 40 knjiga i jedan predmet iz Kameruna.
15. septembar 1978.
Milan Leskovac poklonio četiri predmeta i 40 knjiga.
11. decembar 1978.
Dragoljub Najman poklonio 20 maski i skulptura iz Zaira.
4. april 1979.
Drago Muvrin poklonio četiri tkanine iz Nigerije.
16. maj 1979.
Chinua Achebe, nigerijski pesnik posetio Muzej.
19. septembar 1979.
Moussa Traoré, predsednik Republike Mali, posetio Muzej i poklonio dva muzička instrumenta iz Malija.
4. oktobar 1979.
Prof. dr. Taha Hussein, dekan Akademije primenjenih umetnosti u Kairu, posetio Muzej.
13. oktobar 1979.
Josip Vrhovec, Savezni sekretar za inostrane poslove, posetio Muzej.
17. oktobar 1979.
Ricardo Texeira Duarte iz Direkcije za nacionalnu kulturu Mozambika, poklonio jednu skulpturu Makonde.
11. decembar 1979.
Izložba: Savremena skulptura Makonde, Tanzanija. Izložba je organizovana u okviru kulturne saradnje između Tanzanije i Jugoslavije.
16. decembar 1979.
Izložba: Bronzana skulptura zapadne Afrike iz zbirke Muzeja afričke umetnosti, Beograd. Postavka izložbe i tekst kataloga: Jelena Arandelović-Lazić. Izložba je održana u Slovenskom etnografskom muzeju u Ljubljani.
17. decembar 1979.
Veče: Poezija i muzika istočne Afrike.
25. januar 1980.
Mohamed Benahmed Abdelghani, predsednik vlade Republike Alžira, posetio Muzej.
13. februar 1980.
Izložba: Batik u umetnosti istočne Afrike: Uganda i Kenija. Iz zbirke Slovenskog etnografskog muzeja, Ljubljana. Postavka izložbe i tekst kataloga: dr Boris Kuhar.
13. mart 1980.
Grupa od jedanaest afričkih ambasadora i nekoliko otpravnika poslova u Beogradu posetili Muzej.
26. mart 1980.
Predavanje: „Zašto se Afrika smatra kolevkom čovečanstva“ profesora Theophilea Obenge iz Konga, u okviru Dana informacija o kulturi Afrike, održanih od 24. do 29. marta 1980. u Beogradu.
26. mart 1980.
Roger Dorsinville, pisac i direktor izdavačke kuće iz Senegala, David Maillu, pisac i izdavač iz Kenije, Mohamed Diop, profesor univerziteta iz Senegala i Basil Kossou, direktor Afričkog instituta za istraživanje kulture iz Dakara, Senegal, posetili Muzej.
26. mart 1980.
Jean Robert Fanguinoveny, ambasador Gabona, poklonio dva predmeta Muzeju.
9. april 1980.
Predavanje: „Kroz Kamerun“, profesora dr Gvida Nonvejea.
9. maj 1980.
Jean Keutcha, ministar inostranih poslova Kameruna, posetio Muzej.
9. maj 1980.
Fillie Faboe, ministar inostranih poslova Sijera Leone, posetio Muzej.
13. jun 1980.
Adenike Ebun Oyagbola, Savezni ministar za nacionalno planiranje iz Lagosa, Nigerija, posetila Muzej.
2. jul 1980.
Izložba: Savremena umetnost Gane. Izložba je organizovana u okviru kulturne saradnje između Gane i Jugoslavije. Postavka izložbe i tekst kataloga: Jelena Arandelović-Lazić.
- Dizajn:
Miodrag Bata Knežević
Štampa:
OOUR „Slobodan Jović“
Tiraž:
500 kom.

Muzej afričke umetnosti, zbirka Vede i dr Zdravka Pečara nastao je zahvaljujući zbirci originalnih umetničkih predmeta koju su tokom svog dugogodišnjeg boravka u Africi sakupili naučni, kulturni i politički radnici Veda Zagorac i dr Zdravko Pečar i poklonili je Beogradu 1974. godine.

Moderna zgrada Muzeja, čiju je gradnju omogućila Skupština grada Beograda, a koju je projektovao arh. Slobodan Ilić, nalazi se u jednom od najlepših delova Beograda, u mirnoj i parkovima okruženoj atmosferi Topčiderskog brda, u ulici Andre Nikolića, broj 14.

Muzej afričke umetnosti je za javnost otvoren 23. maja 1977. godine. Koncepciju, program rada i stalnu postavku Muzeja uradila je Jelena Arandelović-Lazić, etnolog. Projekat postavke sa likovnim rešenjima uradili su arh. Saveta Mašić i arh. Slobodan Mašić.

Zbirka Muzeja sadrži oko 1200 umetničkih predmeta, pretežno iz zemalja zapadne Afrike: Malija, Senegala, Gvineje, Gornje Volte, Obale Slonovače, Gane, Toga, Benina, Kameruna i Nigerije. Eksponati predstavljaju deo tradicionalne kulture naroda: Dogon, Bambara (Banana), Malinke, Mosi, Bobo, Kisi, Baga, Dan, Gere, Senufo, Baule, Ašanti (Akan), Fon, Joruba i drugih.

To je zbirka kulturnih, magijskih, ukrasnih i upotrebnih predmeta od drveta, bronce, tektila, kamena, keramike, a čine je: maske, figure predaka i drugi kulturni predmeti, muzički instrumenti, tkanine, orude i posude, kao i izvanredna minijaturna plastika od bronce, koja je predstavljena

sa 450 tegova za merenje zlata iz Gane. Za kratko vreme, od svoga otvaranja do danas, Muzej afričke umetnosti u Beogradu stekao je svoju publiku. Veliki broj građana ovog grada, privučen prvim autentičnim svedočanstvima o narodima, životu i umetnosti Afrike, koja su našim ljudima sada neposredno pristupačna, dolazi da razgleda stalnu postavku i posebne izložbe ovog muzeja. Među posetiocima ima mnogo ljudi koji iz cele Jugoslavije dolaze u Beograd, a često i onih koji u njemu borave svega jedan dan. Ima značajan broj grupnih poseta, mladi su najčešće gosti ove kulturne ustanove, a zatim učenici i deca koja za ovu vrstu umetnosti imaju izraženo interesovanje. Posetioci najrazličitijih zanimanja i struka, studenti i stručnjaci, mnogi od onih koji jednom posete ovaj muzej, dolaze ponovo da bi produbili svoje utiske i više naučili. Muzej afričke umetnosti u Beogradu posetilo je do sada preko 16.000 ljudi.

Među posetiocima Muzeja znatan je broj stranih državljanina. Muzejska knjiga utisaka predstavlja na pojedinim stranicama pravu zbirku najrazličitijih svetskih pisama i jezika, kojima su izražena priznanja radu i izložbama muzeja. Oni koji su se u ovu knjigu upisali takođe su ljudi svih uzrasta, pripadnici svih rasa, mnogobrojnih naroda.

Inostrani posetioci naše zemlje najčešće daju izraza svome priznanju o tome kako je Jugoslavija beogradskim Muzejom afričke umetnosti u još jednom vidu uspešno doprinela međusobnom zблиžavanju svetskih kultura i posebno poznavanju tradicionalnih korena afričke borbe za punu čovečnost, umetnost i razumevanje ...